

หัวข้อวิทยานิพนธ์

อิทธิพลทางอุดมการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนต่อพรรค
คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ชื่อ

น.ส.รัศมี ศรีวรพงษ์พันธ์ แผนกวิชาความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศ

ปีการศึกษา

๒๕๑๕

บทกยอ

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมีประวัติความเป็นมาที่ค่อนข้างจะยาวนาน กล่าวคือ ก่อกำเนิดขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๗๐ และจัดตั้งเป็นพรรคอย่างถาวร เมื่อ พ.ศ.๒๔๘๕ ในระยะแรกนั้นพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเริ่มขยายตัวอย่างช้าๆ เนื่องจากเป็นระยะก่อตั้ง ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องเผยแพร่อุดมการณ์ไปสู่ประชาชน

ดำเนินการจัดตั้งองค์กรและวางรูปแบบโครงสร้างของพรรค ค้นหาแนวทางการดำเนินงาน และการต่อสู้ของพรรคที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการค้นหาแนวทางการต่อสู้ของพรรคนั้น พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมีแนวทางเลือกกระหว่างแนวทางสันติหรือแนวทางรัฐสภา กับแนวทางรุนแรง หรือแนวทางการต่อสู้ด้วยอาวุธ สำหรับในแนวทางรุนแรงนั้นยังแบ่งออกเป็นแนวทางการยึดอำนาจรัฐด้วยการทำสงครามในเมือง ตามแบบที่พรรคคอมมิวนิสต์โซเวียตกระทำสำเร็จมาแล้ว กับแนวทางการยึดอำนาจรัฐด้วยการสร้างฐานอำนาจในชนบทตามแนวความคิดของเหมาเจ๋อตุง ซึ่งไร้อย่างไรแล้ว

ในประเทศจีน อย่างไรก็ตามนับแต่เริ่มตั้งพรรคเป็นต้นมา พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย มีความโน้มเอียงที่จะยึดถือแนวทางการปฏิวัติตามแบบของจีน ซึ่งในระยะก่อนปี ๒๕๐๐ แนวทางดังกล่าวยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยเอกฉันท์จากสมาชิกพรรค เนื่องจากปัญหาต่างๆใน

ระยะนั้นยังไม่ปรากฏอีกจนว่า ครรใช้แนวทางการต่อสู้ แนวทางโคตการปฏิวัติประเทศไทย

ตั้งแต่ระยะ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมา พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเริ่มมีทิศทางที่แน่นอนเกี่ยวกับแนวทางการต่อสู้ของตนว่าจะใช้วิธีการต่อสู้ตามแนวทางของพรรคคอมมิวนิสต์จีน นั่นคือ การทำสงครามประชาชนในชนบท โดยอาศัยวิธีการชนบทล้อมเมือง เพื่อแย่งยึดอำนาจรัฐในที่สุด แล้วสถาปนากองการปกครองแบบเผด็จการ โดยชนชั้นกรรมาชีพในไทย แนวทางนี้เป็นผลจากการวิเคราะห์สังคมนิยมไทยว่ามีสภาพเช่นเดียวกับจีนในระยะก่อนการขึ้นครองอำนาจของพรรคคอมมิวนิสต์จีน การดำเนินการต่อสู้ตามแนวทางของพรรคคอมมิวนิสต์จีน เป็นวิถีทางถูกต้องและเป็นแบบอย่างแต่เพียงหนทางเดียวของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย สำหรับแนวทางการต่อสู้แบบสันติวิธีหรืออีกนัยหนึ่งแนวทางรัฐสภา พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยปฏิเสธอย่างเด็ดขาด โดยกล่าวโจมตีว่าเป็นแนวทางของพวกลัทธิแก๊ง เมื่อได้ข้อยุติเช่นนี้ พคท.จึงดำเนินการตามแนวทางของตนอย่างแน่วแน่ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมา กล่าวคือเริ่มจากการวางพื้นฐานสำหรับการทำสงครามประชาชน เริ่มต่อสู้ควายาวุทธเป็นครั้งแรก ในปี ๒๕๐๘ และขยายการต่อสู้ออกไปสู่ภาคต่างๆ อย่างรวดเร็ว จากหนักถึงกองทัพปลดแอกของชนชั้น เรียกว่า "กองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย" เมื่อ ๑ มกราคม ๒๕๑๒ ทำให้การต่อสู้ควายาวุทธของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยทวีความรุนแรง และขยายตัวกว้างขวางขึ้นเป็นลำดับ โดยไม่มีที่ท้าวว่าจะยุติลงได้โดยง่าย

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยไม่เพียงแต่จะได้อิทธิพลจากพรรคคอมมิวนิสต์จีนในคานของแนวทางการต่อสู้เท่านั้น หากยังดำเนินการต่อสู้ตามยุทธศาสตร์และยุทธวิธีในการทำสงครามประชาชนของเหมาเจ๋อตงอย่างจริงจัง นั่นคือ การยึดถือเอาการต่อสู้ในชนบทเป็นเอก ส่วนการต่อสู้ในเมืองเป็นรอง และมีบทบาทหนุนช่วยการต่อสู้ในชนบท

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยดำเนินการทำสงครามประชาชนได้ ก็เพราะมีปัจจัยสำคัญ ประกอบกัน ๓ ประการ หรือที่เรียกว่า "ของวิเศษ ๓ อย่าง" คือ พรรค แนวร่วม และ กองกำลังติดอาวุธ อย่างไรก็ตามลักษณะการทำสงครามนั้นใช้วิธีการทำสงครามยืดเยื้อใน ชนบท และการสร้างฐานที่มั่นสำหรับกองกำลังติดอาวุธ

อนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับพรรคคอมมิวนิสต์ในอินโดจีนแล้วจะเห็นได้ว่า พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งแม้ว่าก่อกำเนิดขึ้นก่อนพรรคคอมมิวนิสต์ของลาวและ เขมร แต่การขยายตัวกลับเป็นไปอย่างช้าๆ และยังคงอยู่ในฐานะที่อ่อนแอกว่าฝ่ายรัฐบาลมาก ดังนั้นหากจะพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของชัยชนะ โดยเด็ดขาดของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย คำตอบจึงขึ้นอยู่กับเงื่อนไขสองประการคือ เงื่อนไขด้านความเข้มแข็งของ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีอุดมการณ์ที่มั่นคงหรือไม่ กับเงื่อนไขจากสภาพแวดล้อมในสังคมไทยว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เอื้ออำนวยต่อพรรค คอมมิวนิสต์ หรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นผลเสียต่อการขยายตัวของพรรคคอมมิวนิสต์อย่างไร คำตอบเกี่ยวกับชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจึงยังคงอาศัยเวลาอีกนานกว่าจะรู้คำตอบดังกล่าว.